

۱۰

مشاهدات خبرنگار جام جم حاکی از آن است که التهاب در بازار کاغذ جایش را به کاهش قیمت، سکون و کمرونقی داده است

سکوت سنگین کاغذ

مشاهدات خبرنگار جام جم حاکی از آن است که التهاب در بازار کاغذ جایش را به کاهش قیمت، سکون و کمرونقی داده است

۱۲

نسخه سینمایی «کارآگاه گجت» پویانمایی تلویزیونی پرتعداد در راه است
«کارآگاه گجت» روی پرده می رود

گفت وگو با فرحانه علوی که سازه هایش در «وی پات» مورد توجه قرار گرفته است

واقعگرایی با سفال

۱۰

فرهنگ
پنجشنبه ۲۳ آبان ۱۳۹۸ :: شماره ۵۵۲۴

نگاه هفته

رمانی برای شمال

شهری‌ها

هفتمین جلسه از سلسله نشست‌های صلح و ادبیات، با عنوان «جنگ و صلح در رمان دایی جان ناپلئون» و با سخنرانی علی‌اکبر امینی، جواد رنجبر درخشی‌لو و نسیرین مرادی، بعدازظهر سه‌شنبه در سرای اهل قلم برگزار شد و جزئیاتش را هم می‌توانید در سایت‌های خبری بخوانید.

اما در این نشست نکات جالبی درباره برخی کتاب‌های بزرگ ادبیات فارسی مطرح شده‌که به آنها می‌پردازیم.

امینی: ما در

ایران کتابی نداریم که به اندازه شاهنامه سیاسی باشد.

یعنی مهم‌ترین کتاب سیاسی ما شاهنامه است و نمی‌توان اندیشه

سیاسی را در ایران بررسی کرد، اما شاهنامه را فراموش کرد. به همین نسبت و در پله‌های پایین‌تر کتاب‌های دیگر مثل کلیله و دمنه و سیاست‌نامه خواجه نصیرالدین هم داریم که به نسبت سیاسی هستند، تا به آثاری در سده بیستم می‌رسیم که هم به نظم و هم به نثر در قالب داستان حکایت یا رمان نوشته شده‌اند.

رنجبر درخشی‌لو:

«دایی جان ناپلئون» یکی از شاهکارهای رمان‌نویسی ما در دوره معاصر و مهم‌ترین اثر ایرج پزشک‌زاد کتاب مهمی که خیلی به آن توجه

نشده است. ما در سده‌ی شناسی هنوز در مراحل ابتدایی هستیم و «فلتر فاخر سعدی» پزشک‌زاد، یک گام بزرگ در سده‌ی شناسی است.

همچنین رمان «حاج مم جعفر در پاریس» او، از جالب‌ترین بررسی‌ها در تقابل ایرانی‌ها و غربی‌هاست.

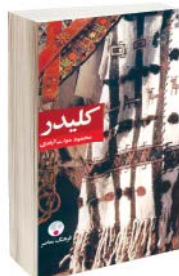
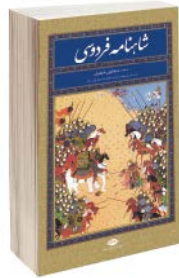
امینی: «دایی

جان ناپلئون» رمان بسیار خوبی است، اما مردم با این رمان چندان ارتباط نمی‌گیرند و با کلیدر محمود دولت‌آبادی

مانوس‌ترند. به

گمان من اشرافی‌گری در این رمان زیاد است و توده مردم نمی‌توانند با این حالت اشرافیت کتاب ارتباط برقرار کنند. یعنی احساس می‌کنند این کتاب از خواسته‌ها و آرزوها و آمال‌های آنها چیزی نمی‌گوید و به یک پدیده ضعیف و کوچک می‌پردازد، که درد جامعه نیست؛ مهم‌ترین نقطه ضعف کتاب همین است که خیلی وارد دردهای اصلی جامعه نمی‌شود.

به گمان من رمان «دایی جان ناپلئون» خیلی اهل درد نیست و احساس می‌شود فقط عده خاصی را در نظر دارد که فقط شمال شهری‌های تهران درک می‌کنند.

گفت‌وگو با مراد عنادی درباره کتاب تازه‌اش «فرمانروایان الموت»

الموت فقط حسن صباح نیست

محمدصادق عنادی

دبیر فرهنگ و هنر

وقتی صحبت از الموت می‌شود، حسن صباح به ذهن می‌آید و قلعه‌ای که تصرف کرده یا بیشتر از آن، ممکن است چیزهایی درباره هلاکو خان مغول بدانیم اما الموت خیلی بیشتر از اینهاست. فقط فرمانروایانی که در این دژ تاریخی حکومت کرده‌اند، به تنهایی می‌توانند موضوع یک کتاب باشند؛ همچنان که چنین شده و دکتر مراد عنادی درباره این فرمانروایان نوشته است. کتاب او با عنوان «فرمانروایان الموت» به تازگی در قزوین در سرای سعدالسلطنه و در موزه دکتر علی‌اکبر صالحی رونمایی شده و خیلی‌ها حضور داشته‌اند از اهالی فرهنگ گرفته تا مدیران محلی. در همین مراسم بود که دکتر عنادی به برقراری موازنه بین مخاطب خاص و عام تاکید کرد و

حالا در گفت‌وگو با جام جم نیز بر همین تاکید دارد. همان‌طور که مولف فرمانروایان الموت تصریح می‌کند، بیشتر کتاب‌های نوشته‌شده درباره الموت را اندیشمندان خارجی نوشته‌اند و بیشتر آنها ۱۷۱ سال فرمانروایی اسماعیلیان به رهبری حسن صباح و جانشینانش را مورد توجه قرار داده‌اند و به پیش و پس از آن چندان توجهی نشان نداده‌اند.

کتاب فرمانروایان الموت اما به تحولات قبل از دوره اسماعیلیان و بعد از سقوط الموت به دست هلاکوخان مغول نیز توجه داشته است و دکتر عنادی به دوره فرمانروایی قهرمان میرزا (عین السلطنه) و امیر اسعد خلعتبری در اواخر دوره قاجار نیز پرداخته که آن را از بخش‌های جذاب کتابش می‌داند. البته کتاب، علاوه بر تاریخ و گذشته، نیم‌نگاهی هم به آینده‌پژوهی داشته است؛ الموت امروز با چه چشم‌اندازهایی مواجه است و چه چاه‌بهایی می‌تواند داشته باشد.

کتاب را با نگاه به مخاطب عام نوشتیم و ناظر بر این هم بودم که مطالب به کار نخبگان و دانشگاهیان هم بیاید. اما در پاسخ به سوال تان باید بگویم ادبیات سیاسی و تاریخ در این کتاب با هم مزوج شده‌اند. همان قدر که تاریخ را روایت کرده‌ام، راهبردهای سیاسی را هم مورد بحث قرار داده‌ام.

اگر خودتان بخواهید خیلی برای پیشنهاد مطالعه کتابتان به دیگران بدهید به چه مواردی اشاره می‌کنید؟

باید روایتی تاریخی در نظر آورد یا بررسی سیاست‌های فرمانروایی در الموت؟

اغلب منابعی که به تاریخ الموت پرداخته‌اند، جاذبه‌های کاریزماتیک حسن صباح و روایت‌های عمومی را مد نظر قرار داده‌اند اما کتاب شما بیش از اینها راه‌دیف گرفته...

بله اغلب کتاب و مقالاتی که درباره منطقه الموت نوشته شده‌اند، اختصاص دارند به تشریح فرازو فرودهای دوران حسن صباح و جانشینانش که ۱۷۱ سال طول کشید ولی در رابطه با پیش و پس از آن با خلا منابع مواجه‌ایم. ضمن این‌که من فصلی مبسوط به حسن صباح و جانشینانش اختصاص داده‌ام، دوره جستائیان را هم مد نظر قرار داده‌ام که پیش از حسن صباح آنجا فرمانروایی می‌کردند. بیشتر از این باب که در این زمینه کمتر کار شده است.

به چه منابعی رجوع کردید تا از افسانه‌های رایج درباره الموت بر حذر باشید؟

درباره تاریخ الموت با دو گونه اثر مواجه‌ایم؛ نخست رمان‌هایی که جذایند اما خب به عنوان سندیت تاریخی دچار اشکال هستند و دوم پژوهش‌های آکادمیک که می‌شود به آنها استناد کرد. درباره حسن

از کجاست تهیه کنیم؟

کتاب فرمانروایان الموت نوشته دکتر مراد عنادی، در ۲۸۰ صفحه و در شش فصل در قطع رقعی به قیمت ۵۰ هزار تومان در انتشارات پردازش به چاپ رسیده، علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب را با مراجعه به فروشگاه نشر پردازش یا سفارش اینترنتی به سامانه این نشر یا از کتاب‌سرای علامه در قزوین تهیه کنند.

منتقدان عنادی و

«فرمانروایان الموت» اش

استادانی هم درباره کتاب دکتر عنادی، صحبت کرده و آن را ستوده‌اند.

از آن جمله می‌توان به دکتر اللهیار خلعتبری، استاد تاریخ دانشگاه شهید بهشتی اشاره کرد. از نگاه این استاد دانشگاه کتاب «فرمانروایان الموت» با دقت و سلامت بیشتری در مقایسه با دیگر کتاب‌ها درباره الموت نوشته شده است. جسارت نویسنده کتاب، مقوله‌ای است که از نگاه دکتر خلعتبری شایان توجه است چرا که دکتر عنادی در رشته علوم سیاسی تحصیل کرده و با این حال کتابی درباره تاریخ الموت نوشته که اشتباهات تاریخی اندکی دارد.

نگارش کتابی مانند فرمانروای الموت برای دکتر حاکم قاسمی رئیس پژوهشگاه آینده‌پژوهی دانشگاه امام خمینی (ره) از منظر دیگری هم قابل اعتناست و آن هم تالیف و عرضه کتابی پژوهشی در

زمانه‌ای است که تولید کتاب به چالش بزرگی برای حوزه علم و فرهنگ تبدیل و انگیزه نوشتن برای اهالی اندیشه سست شده است. دکتر قاسمی چند ویژگی در این کتاب بر می‌شمارد؛ اول این‌که تاریخ الموت را از گذشته تا امروز در مقابل چشمان جویندگان علم و دانش قرار می‌دهد. دوم این‌که نویسنده کتاب بر امور تاریخی، اجتماعی، سیاسی و مردم‌شناسی منطقه الموت شناخت و مطالعه کافی دارد چرا که ایشان از اهالی این سرزمین هستند. سوم پرداختن به نقش وجودی الموت در ۴۰ سال انقلاب اسلامی است. چهارم واکاوی چالش‌ها و چشم‌انداز الموت از جمله مهاجرت معکوس به منطقه و پرداختن به ظرفیت‌هایی همچون گردشگری و اشتغال‌زایی است و در نهایت وجود روح آینده‌پژوهی در این کتاب از دیگر امتیازات آن است که نگاهی نیز به فردای الموت دارد.

آگهی پذیرفته می‌شود!

حجم درخواست‌های همکاران برای حضور نامشان در این ستون پشت صحنه کار را به جایی رسانده که می‌خواهیم همین جا اعلام کنیم آگهی پذیرفته می‌شود. مثلاً همین دیروز نرگس علیخانی، خبرنگار گروه جامعه پرسید چرا اسمش توی ستون پشت صحنه نیست و این فکر را به ذهنمان آورد که از این به بعد آگهی بگیریم و درآمدش را برنیم به گوشه‌ای از زخم‌های زندگی. اما حالا این یک بار اسم نرگس را که در تحریریه و بنا به اشتباه یک همکار دیگرمان - که به او لقب سانتافانتیا داده‌ایم - به لیلا و نگار هم شناخته می‌شود، بیاوریم تا تشکری باشد برای پیشنهادش و جرقه خوردن این فکر طلایی در ذهنمان. اصلاً چرا اسم شما را نیاوریم؟ بله، خود شما خواننده گرامی. خلاصه‌اش کنم و این‌طور بگویم که آگهی پذیرفته می‌شود، حتی از شما دوست عزیز!

نکته مهم: پشت صحنه برو و بیایی دارد و از آن ستون‌هایی است که می‌تواند حساسی به شهرت شما کمک کند، این فرصت را از دست ندهید.

نکته مهم بعدی هم که موظفم پیرو اعلام‌های قبلی با شما در میان بگذارم این است که صابر محمدی حقوق گرفته اما هنوز هم شیرینی عروسی خواهرش را خدمت همکاران تقدیم نکرده است. اگر او را دیدید، حتماً نصایح لازم را میندول گوش‌های ایشان بفرمایید و تاکید کنید عروسی خواهر خیلی هم اتفاق خوبی است و شیرینی دارد! خدا کند خانواده ایشان ستون را نخواند و متوجه نشود. محمدی در این باره چه گفته است. #ما شرمند ایم

خب این حاشیه‌ها را رها کنیم و برویم سراغ متن. در صفحه ۹ رفته ایم سراغ کتاب مدیرمسئول اسبقمان دکتر مراد عنادی و از فرمانروایان الموت به قلم او برایتان نوشته‌ایم. بخوانید و ببینید چه کتابی است و چه حال و هوای خاص و جالبی دارد.

خبر خوشی هم برایتان داریم. جایتان خالی پیپر ریپورت‌رمان را فرستادیم بازار کاغذ و گزارش‌ی نوشته که نگوییم برایتان. اما بدانید و آگاه باشید بالاخره آذر مهاجر روزنامه‌نگاری که در راسته ظهیرالاسلام به‌عنوان ناشر می‌چرخد و اطلاعات جالبی را از زیر زبان کاغذفروش‌ها می‌کشد بیرون، بالاخره یک روز لو می‌رود. آن روز من قطعاً اعلام می‌کنم با او همکاری‌نستم و فرار را بر قرار ترجیح می‌دهم!

در صفحه ۱۱ باز هم علی رستگار داریم و خانه پدری. بله باز هم. اقتدر این فیلم کیناوش عیاری طی سال‌های گذشته حاشیه داشته که می‌شود اسم هر روزنامه‌نگار سینمایی را گذاشت کنارش و گفت و فلانی باز هم درباره خانه پدری نوشته! بخوانید و ببینید چه شد که خانه پدری به قول حافظ چرا رفت و چرا باز آمد، واضح‌ترش این‌که چرا یکی دو هفته پیش توقیف شد و حالا هم رفع توقیف.

در صفحه ۱۲ هم کارآگاه گجتی داریم که دست‌های پرتوانش می‌رسیدند به داد این ناتوان. بخوانید و ببینید کیکاووس زیاری در این باره چه خبرهای تازه‌ای برایتان دارد.

مهدی‌هاشمی و شهاب حسینی در نمایش از قیام «خاندان پوری»

